

אגודת "ניצן" רחובות

"חברייא"

עיתון

המהדורה השנתית

תשע"ב 2012

תוכן עניינים

מספר העמוד	תוכן עניינים
1	דברי ברכה- אירית ירון , מנהלת "ניצן" רחובות
2	ברכת המדריכות במועדון הבוגרים – לילי ונילי
3-4	חברי המועדון כותבים על חוויות ופעילויות במועדון ניצן
5-6	המסע לפולין 2012
7	המסע לפולין 2012: תמונת חברי המועדון + הצוות המלווה
8	המסע לפולין : מפי אחד המלווים – דורית קורן
9	המסע לפולין : מפי חברי המועדון
10	<u>מכתב ליניב</u> משתתף במסע לפולין – כתבה נילי מדריכה במועדון
11	הנסיעה לאילת- תמונת חברי המועדון והצוות המלווה
12	חוויות מהנסיעה לאילת : מפי הבוגרים
13	רוח גבית – סוף שבוע בגבעת חביבה
14	חוג צילום במועדון , פסיפס תמונות
15-16	חיים מבעד לעדשה – כתבה במעריב , מאת כרמית ספיר
16	חוג צילום – מדברי הבוגרים
17-18	פניני מוסיקה , עם הכנרית נטע רודיך במועדון ניצן רחובות
19	חוג פלייבק
20	ביקור חברי המועדון בתיאטרון , בהצגה: " קסם של אומנת "
21	ביקור במחזמר על אריק איינשטיין
22-23	ספורט – משחק כדורסל נגד גליל עליון , כתבות הבוגרים
24-28	לתת לקהילה : הבוגרים כותבים על תרומתם לדיירי " לב אבות " ברחובות + תמונות משותפות
29	תרומת הבוגרים למחלקת ילדים – בבי"ח קפלן ברחובות
30	שבוע הנגישות ברחובות
31	מפגשים עם מר מלול ראש עיריית רחובות
32	סיפור – פרי עטו של בוגר המועדון : ליאור מטלון

דבריה של אירית ירון מנהלת - ניצן - רחובות

בוגרים יקרים ואהובים שלי!

כייף לי לכתוב לכם ולציין שהינה חלפה לה עוד שנה של פעילויות כה מגוונות במועדון החברתי שלנו ב"ניצן" רחובות. במועדון עסקתם בנושאים רבים ומגוונים ונילי ולילי המדריכות כתבו על כך בדבריהן.

גם השנה כפי שהבטחתי, יצאנו למסע חשוב בפולין, חוויה חשובה מאין כמוה. מסע זה היווה עבורי שיא נוסף בעשייה שלי עמכם, שיא שהתבטא בביקור מרגש במחנה אושוויץ' כשאתם עטופים בדגלי ישראל עם תחושת גאווה ובראש מורם. הייתי גאה בכך וביכולת שלכם לכבד ולהתחבר למקום הנורא הזה עם כל המשמעויות הקשות שלו, עבורי זו זכות גדולה שהמסע זה התקיים במסגרת ניצן.

אין ספק שחוויתנו כולנו מסע מרגש, חשוב ומיוחד, יחד עם הצוות המלווה של חגית ודורית ובשנה שעברה עם הדסה אשד ושושי המדריכה הנהדרת, חשוב לציין כי עמדתם בו בגאון ובבגרות עצומה וכמו כן העשרתם את עולמכם.

אני מבקשת להודות למדריכות המיוחדות שלכם, נילי ולילי, על העבודה וההשקעה שלהן בכל הפעילויות המעניינות והמרתקות ונראה שאין רגע דל עימן, על אף שנילי ולילי עובדות במקומות נוספים. לעיתים נראה שהן מסורות רק לכם ולמתרחש במועדון שלנו. הן אינן נחות לרגע ולא מפסיקות להפתיע ולהשקיע במגוון הפעילויות ועל כל אלה, תודה להן מקרב לב.

תודה למדריכת חוג הצילום שלנו הדסה אשד, המיוחדת והנהדרת שמלווה אתכם כל שנה. מידי שנה היא אוצרת תערוכת צילום חדשה עם מיטב יצירותיכם החדשות והמיוחדות. הדסה מלמדת אתכם להיות רגישים לכל חפץ דומם וצומח ואתם משתפים פעולה ומצלמים תמונות מדהימות וייחודיות.

תודה לאלון ויינר שסיים להדריך בחוג פלייבק ועשה עבודה מעולה והצליח להפעיל אתכם "לשחרר" מכם יכולות שלא הכרתם בעבר. תודה גם לאלון היקר ובהצלחה לסולי המדריך החדש.

תודה לרונית מדריכת הציור שמתוך השקט האצילי שלה ובנועם הליכותיה, היא מוציאה מבנות החוג יצירות מדהימות.

תודה לשלומית שיחד עימי העבירה סדנה קבוצתית למיומנויות חברתיות, אשר בה למדנו איך לזהות רגשות, כיצד לווסת כעסים ולחשוב באופן שונה ממנה שאנו רגילים.

אני מבקשת להודות לאחת והיחידה שולמית בן כהן שעוזרת לנו כבר מספר שנים להוציא עיתון זה לאור, באמצעות עריכת העיתון ועיצובו המרשים ביותר.

תודה לציפי ארונוביץ' המזכירה שסייעה להוציא לאור את העיתון בבית הדפוס.

לסיום בוגרים יקרים, אני שמחה שנפלה בחלקכם הזכות ליהנות מכל מגוון הפעילויות המוצעות לכם במועדון ניצן רחובות.

בברכה
אירית ירון
מנהלת ניצן רחובות

דברי המדריכות לילי ונילי

בוארים יקרים

שנת תשע"ב, התאפיינה בשפע של פעילויות עשירות תוכן ומגוונות. עסקנו בתכנים אקטואליים כיאה למחאה הקוראת לצדק חברתי. דנו במגוון סוגיות, ערכיות, מוסריות, פילוסופיות וחברתיות.

נגענו בחידושי הטכנולוגיה, השפעת המדיה על חיינו וחשיבות השמירה על פרטיות, צנעת הפרט ובעיקר על כבוד האדם באשר הוא.

טיילנו בארץ וחלקנו יצאו למסע בפולין כשליחים של רצון טוב "לזכור ולא לשכוח" את אלו שנגדעו באכזריות במחנות ההשמדה, מחנות הריכוז ביערות ובדרכים.

חגגנו בצוותא אירועי חגים ומועדים, ימי הולדת והרבה רגעים של שמחה.

התקרבנו לקהילה באירוע משותף עם דיירי בית האבות לב אבות. תרמנו שי צנוע ובעיקר את נוכחותנו וברכתנו להחלמת הילדים המאושפזים במחלקות בית החולים קפלן.

קלטנו חברים חדשים ולימדנו אותם מה היא חברות אמיתית וערבות הדדית.

דנו, קראנו, למדנו, שיננו. הרחבנו דעת, חלקנו חוויות, שיתפנו בתחושות ורגשות. ובעיקר אהבנו...

חופה נצורה, שלווה ורצוה. נחראה פנת הפצילות תשע"ג

שתבוא עלינו אטובה

אהבות ואצריכות.

לילי ונילי

חברי המועדון כותבים על רשמים, חוויות ופעילויות במועדון ניצן

המועדון *life* - מאת נועה אדמון

המדריכות נילי ולילי מעניינות אותנו בכל פעם במשהו אחר. למשל בפעם האחרונה, נילי הביאה כל מיני דוגמאות שהוכיחו איך רובוטים עוזרים לנו בחיים. בפעם אחרת, לילי הביאה ספר מעניין וקראה לנו קטע מתוכו. לספר קראו "גמדים לא יבואו". פעם אחת חברה שלי באה למועדון, ניגנה לנו והסבירה דברים על הכינור ועל מלחינים ידועים. כל פעילות נפתחת בשאלת התעניינות "מה נשמע?". אנו שומעים מהחברים על חוויות היום שלהם. אחר כך מגיעים התכנים שהמדריכות מביאות למפגש. בכל מפגש מועלה נושא חדש ושונה ומגוון הנושאים גדול ומעניין. לאחרונה שוחחנו על מקרי ההצתה בארץ ועל הרוצח שירה בקולנוע באמריקה. אלו פעולות נוראות שהפכו לעניין אופנתי.

המועדון שלנו - מאת ערן ויינשטוק

בימים שני ורביעי באים למועדון ונהנים מאוד. מדברים על כל מיני דברים. אקטואליה, חגים, משחקים, מתחלקים ל-2 קבוצות לפי מה שהמדריכה אומרת וכותבים על נושאים מסוימים. יש התנדבות לקהילה כל שנה. פעם אחת לבית חולים 'קפלן' במחלקת ילדים. פעם אחת לעזור לבית אבות- 'לב אבות'. כיף במועדון ניצן' רחובות. המדריכות עוזרות לחברים אם הם לא מבינים משהו, הן מהוות אוזן קשבת אם משהו במצוקה ותומכות בו, בהפסקה לוקחים משהו לשיחה אישית, במידה ויש בעיה לחבר או חברה. אפשר להתייעץ בכל דבר. פשוט כיף במועדון.

חבר חדש במועדון - מאת שלומי בירי

אני, שלומי בירי, בן 35. גר ברחוב לוי אפשטיין ברחובות. לאחרונה, התקבלתי למועדון ניצן ברחובות. במפגש הראשון עם הקבוצה בבית ניצן הרגשתי שזה טוב. היה לי טוב לצאת מהבית ולהכיר אנשים חדשים. מאז, אני מגיע בכל מפגש ואני שמח לומר שהכרתי חברים חדשים. המועדון נותן לי סיפוק. אני אוהב בעיקר שיוצא לי להכיר חברים חדשים, מעניין לי מאוד הנושאים שעולים במועדון כי טוב לי פה מאוד.

המסע לפולין

בוגרי ניצן רחובות, במסע לפולין - 2012

מתוך כתבה שפורסמה בעיתון "גל גפן". כתבה : חגית ברומברג

לפני כשנה נסעו מספר בוגרים ממסגרות 'ניצן' הפזורות בארץ למסע לפולין, הצלחתו של המסע הניבה את המסע הנוכחי לשנת 2012 של בוגרי "ניצן" רחובות .

המסע התחיל בבית הקברות היהודי. עד כמה שזה מוזר, מדובר במקום יפהפה, הממוקם כמו בתוך יער, בין עצים רבים וירוק בכל מקום. למעשה, במקום נמצאים קברים משנת 1800, בכניסה לבית הקברות ניצבת אנדרטה לזכרו של יאנוש קורצ'ק ולזכר הילדים שנספו בשואה. הגענו מהשמש של ישראל אל יום גשום במיוחד בפולין. ללא כוונה, ביום הביקור בבית הקברות, בכו אצלנו גם השמיים.

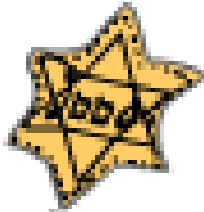
האתר הבא היה בית הכנסת נוז'יק, היחידי שלא נחרב בזמן המלחמה ושימש כאורווה לסוסי הגרמנים.

המקום משמש היום את מעט היהודים שעדיין חיים במקום .

ביקרנו במחנות ההשמדה של אושוויץ ובירקנאו, מחנה ההשמדה שבמקור שימש למחנה לאסירים פוליטיים והפך לאחד המקומות הרצחניים ביותר בשואה. אושוויץ משמש כיום כמוזיאון, אשר בו ביתנים, ובכל ביתן ראינו מיצגים שונים וכואבים: ערמות של משקפיים, ערמות של מזוודות, ערמות של שיער אנושי, ערמות של נעליים, תמונות של אנשים שנרצחו או מתו במחנה ממחלות או רעב. ראינו אף את הצריף של מנגלה, הרופא אשר עשה ניסויים מחרידים בבני אדם, צריף מספר עשר.

באושוויץ הקריאו, כל אחד מהבוגרים, שמות של בני משפחה שנספו בשואה והזכירו בכך את נשמותיהם. לאחר מכן, בבירקנאו, ערכנו טקס לזכר כל היהודים אשר נספו בשואה. עמדנו במעגל, עטופים בדגלי ישראל, קראנו קטעים בודדים ושרנו את התקווה ולבסוף, הדלקנו נרות נשמה.

אירית ירון, מנהלת "ניצן", מספרת כי רגשות ותחושות מעורבים של כאב וגאווה אפפו את כולנו באותם רגעים. שירת התקווה חדרה את השקט שהיה במחנה, שקט שהרטיט לבבות וגרם לחלקנו לפרוץ בבכי.

המסע לפולין

אחת הבנות סיכמה עבורנו את התחושה הכבדה ששררה לאורך

הטיול: כיצד במקום כל כך יפה וירוק ושקט כמו פולין, התבצע

רצח עם כל כך אכזרי ובלתי מתקבל על הדעת. לאורך הטיול נאבקנו בתחושות סותרות של הנאה והתפעלות אל מול כעס וקושי להבין ולקבל. מבחינתו, המטען הרגשי אותו חווינו בטיול, הינו חשוב ביותר. ההבנה העמוקה של ההיסטוריה של העם היהודי והיכולת הבלתי נתפסת של המין האנושי להגיע לגבול.

באחד מהימים יצאנו למכרות המלח בוויילצ'קה. זהו אחד המכרות הגדולים באירופה וייצרו בו 600 טון מלח ליום, ירדנו מאות מדרגות לעומק של 3 קומות מתחת לאדמה, המקום עצום בגודלו, ובכל קומה בה ביקרנו ראינו מיצגים שונים ומעניינים. המנהרות נתמכות בקורות עץ כבדות ומוארות בפנסים, הכל במקום עשוי מלח - הרצפה, התקרות, הקירות. במקום זה הוחזקו פועלי כפייה ועבדו עבודה פיזית קשה בתנאים איומים, כמו כן עבדו נערים יהודיים צעירים, שהורדו בחבלים ואולצו לעבוד המכרות מהבוקר עד הלילה. עצוב לחשוב שהנערים עבדו שם כל כך קשה ובסוף כולם מתו, ורק שניים נשארו בחיים.

הבוגרים שלנו חוו רגשות מעורבים, העוצמה והיופי של פולין אל מול הידיעה, כי במקום כזה בוצע רצח עם אכזרי מעין כמותו. ראוי לציין, את ההתמודדות, הבגרות שהפגינו, הידע והכמיהה לידע נוסף. החשוב מכל היכולת להקשיב ולשאת את המציאות הלא פשוטה הזו ולתמוך אחד בשני.

מאת הרי רוטשילד

אירית ירון מנהלת ניצן, דיברה איתנו על המסע לפולין. לי היו חששות, איך אגיב. פחדתי שיהיה לי מאוד קשה, אירית הסבירה את חשיבות המסע ולכן הסכמתי להצטרף. במסע היו ימים ארוכים וגדושים שתוכננו לשלב הנאות וסיור במחנות ההשמדה, היה לי קונפליקט. פולין ארץ מאוד נקייה, ירוקה ומלאת מים אבל לא ניתן לשכוח מה עברו היהודים במחנות. ביקרנו גם במכרות המלח ונאלצנו לרדת 800 מדרגות, לא האמנתי שאצליח, הוכחתי לעצמי "אין דבר העומד בפני הרצון".

חברי המועדון והצוות המלווה במסע לפולין

המסע לפולין

המסע לפולין

המסע לפולין

מאת דורית קורן – רכזת דיור "ניצן" רחובות

בחודש שעבר, חזרו הבוגרים ממסע לפולין. המסע החל במעבר מיום חם ושטוף שמש בישראל ליום אפרורי וגשום מאד בפולין. מעבר חדש מאד שאיפיין גם את המעברים שהיו במהלך המסע. במסע חווינו חוויות שונות ומאד מגוונות. החל מסיורי טבע, שייט על הדונייץ, משם במעבר חד לביקור במחנות הריכוז וההשמדה אושוויץ – בירקנאו. שם צפינו במראות – מהמזעזעים שבעולם. ביקרנו באחד מהמקומות הרצחניים שהיו בשואה. ערכנו טקסי יזכור והתייחדות והזכרנו את שמות הנספים ממשפחותינו. צעדו בגאון ובראש מורם, בסמטאות המחנות כשדגל ישראל עוטף את גופנו. מאד מרגש היה לשיר את ההמנון "התקווה" – בכניסה לאחד מצריפי ההשמדה בבירקנאו. במסע גם ביקרנו במכרות המלח ונהנהו ממלונות מעולים וקינחנו בערב פולקלור פולני, כשכולנו הצטרפנו ללהקה רקדנו ושמחנו. אין ספק שזה היה סיור שונה מרתק ומרגש ביותר, משאר הטיולים שנערכו במסגרת נסיעות דיור ניצן לחו"ל. את המסע כולו ליוותה שוש המדריכה הנהדרת שהעבירה במקצועיות ובעניין רב את כל הנושאים, המרתקים והמיוחדים וגם המהנים. בעזרת הנחייתה וסיפוריה הצלחנו ולו רק במעט להבין את מה שהתחולל בתקופת מלחמת העולם השנייה. את הבוגרים ליוו אירית, מנהלת "ניצן" רחובות, חגית ודורית.

החסע לפולץ

מדברי הבלאריס:

אלכס – המסלול היה מאד יפה. מאד פחדתי להכנס למחנות שוש והמדריכות מאד עזרו לי להתגבר על הפחד, וככה נכנסתי. היה לי מאד כייף עם החברה'. לא בכיתי אבל מאד הרגשתי בעיקר בהקראת השמות.

ליטל – מאד אהבתי את הטיול. מאד התרגשתי במחנות. בקריאת המכתבים מאד בכיתי והתרגשתי גם בקריאת השמות.

הדר – טיול מהנה, זוהי פעם ראשונה שיצאתי עם "ניצן". במחנות היה לי מאד קשה. מהמכתבים מאד התרגשתי. בכיתי.

אפרים – שמענו משובש המדריכה מה היה וקרה במלחמת העולם. מה עשו הגרמנים והזוועות שעשו היטלר, על היהודים שאיבדו צלם אנוש. והכל נעשה בגלל שהם יהודים. הלב שלי לא נח. לא מצליח לעכל איך בן אנוש מסוגל לעשות דברים כאלה. הלב בוכה והנשמה זועקת!!!

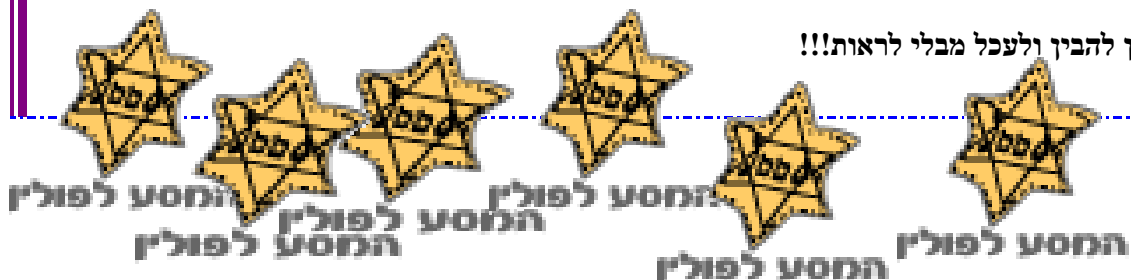
חיה – נהנתי מאד מהמלונות היפים והנהדרים. הכל היה מסודר ונקי. המסלול היה מתוכנן. הרגשות שלי באושוויץ היו חזקים מאד! בכיתי! הכי הכי מרגש – שלא ציפיתי למכתב משלמה אחי!!!

ערן – אהבתי מאד את הנוף בזקופנה – היה נהדר! בתי עץ כל כך יפים, איך יצאו נורמליים ממלחמה כזו – זה משגע אותי! מאד מאד נהנתי, חיכיתי מאד לטיול הזה. בכיתי בקריאת המכתבים. זה היה מאד מרגש.

רחל: היה לי כייף וטיול ראשון עם ניצן. הכל זרם נהדר. הכל היה נראה כמו ספונטני וללא לחץ. **הרי** – התיכנון של הטיול היה מאד טוב. הביקור באושוויץ היה באמצע ולי זה היה טוב. היו גם דברים טובים ויפים, והירידה למכרה גרמה לי לתחושה שהינה אני לא פחדנית יותר, הוכחתי לעצמי שאין דבר העומד בפני הרצון ושאסור לוותר.

הבוגרים סיכמו במשפט אחד "אנחנו יוצאים בדרך שהיהודים נכנסו וממנה לא יצאו!!! עם דגל ישראל מונף ומורם! כל הבוגרים וגם המלווים חושבים שעל כל אחד ואחת לנסוע למסע לפולין. לא

ניתן להבין ולעכל מבלי לראות!!!

מכתב שכתבה נילי - רכזת המוצגון, איניב רוקח

מתת'ר מסע לפולין

יניב היקר,

המכתב הזה ממני אליך, כשאתה והבוגרים רחוקים מאיתנו, הוא פרי הניצחון המופלא של כולנו אל מול הקמים עלינו.

למען תבין אתה ובני דורך את הערך העליון של קדושת החיים את סוד הקיום של נצח-ישראל.

אני רואה בך שליח של רצון טוב "לזכור ולא לשכוח" את אלו שנגדעו באכזריות במחנות ההשמדה, מחנות הריכוז ביערות ובדרכים.

אני גאה בך ומלאת הערכה, מחבקת אותך באשר אתה.

ואסיים בתפילה לבורא עולם, "כי לא יישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה"

צא בשלום וחזור בשלום למשפחתך ואלינו משפחת ניצן .

הנסיעה לאילת

חברי המועדון כותבים על הנסיעה לאילת

חביבה מאיר

הנסיעה לאילת, הייתה משהו יפה. ההצגה ואווו והיו עוד דברים יפים מסיבת חנוכה והטיולים בערב והרבה מאכלים טובים. נהניתי בחדר במלון עם חברה, היה שירות טוב וקיבלתי כל מה שרציתי. אני רוצה עוד טיול כזה. כיף לי במועדון ויש הרבה צחוקים.

יניב רוקח

היינו באילת, עשינו קניות, שטנו, אכלנו בחדר אוכל במלון, ראינו סרט בתלת מימד, הצטלמנו עם בובות של דמויות.

ועוד...חוויות מהביקור באילת

טלי מוסקוביץ'

הנסיעה לאילת - 18.12.2011-21.12.2011

על היום הראשון נכנסתי למסע שופינג מיד אחרי ארוחת צהרים עד הערב. בערב במועדון היה משחק בינגו ושם עליתי לאיזה חישוק, בבלו אותו ועוד כמה אנשים וזכיתי בפרס ענק. היה כייף גדול גם בשאר הזמן באילת.

חיה אשחר

נסענו ביום א' לאילת. הגענו ועשינו שיט של שעתיים, היינו במופע של קרח עם בלרינות מהממות. היה גם צוות בידור, שחקנו בינגו נהינתי היה כף.

שירה טל

בתאריך 18.12.2011 נסענו לאילת. ישנו בבית המלון קיסר והלכנו להרבה מופעים. היינו במופע 'וואו' על הקרח שהיה מאוד מקסים. הלכנו לבית הקולנוע 'איימקס', ראינו סרט שקוראים לו 'האוקיינוס הפראי' בתלת מימד. הסרט היה מעניין ויפה. שטנו בספינת האלמוגים במשך שעתיים. מזג האוויר באילת היה נחמד ולא היה כל כך קר וערב האחרון של השנה בבית מלון אני ומאיר החבר שלי הלכנו לטייל בטיילת של אילת והיה נחמד. בדרך חזרה מהמלון לרחובות היינו בחוות התבלינים וגם החווה ימית. מאוד נהינתי מהטיול.

הרי רוטשילד

היה מאוד מלהיב. הייתה אקרובטיקה עם החלקה על הקרח. התלבושות היו מהממות והתחלפו במהירות. הכול היה מהמם, זרם במהירות רבה והתפאורה הייתה כמו גושי קרח גם בצדדים. המחיר היה גבוה וכל שקל היה שווה. שעה וחצי עוצרת נשימה.

יואל קליקר

ב- 18.12.2011 נסענו לטיול באילת באוטובוס. היו חברים שבאו לטיול. קודם חנינו בדימונה, אח"כ נסענו ליוטבתה והגענו לאילת בשעה 14:00 למלון קיסר חמישה כוכבים. היינו שניים בחדר. ארוחת בוקר, צהריים וערב. טיילתי בעיר, הלכתי לקניון. ביום השלישי שטנו באנייה וראיתי סרט. חזרנו לרחובות. היה כף.

מאיר אבוקסיס

אני והחברה שלי היינו באילת בסרט תלת מימד עם המשקפיים המיוחדים. בשייט בהפלגה באי האלמוגים ובמופע, אחרי זה טיילנו על חוף הים ובלילה היה מאוד קר וחזרנו לחדר. חבל שזה נגמר מהר.

בר-בן-דויד

ההצגה שראינו באילת הייתה יפה, הקפיצות על הטרמפולינות של השחקנים. בחדר הכושר במלון היה כף לעשות ספורט. בשייט צילמתי הרבה תמונות יפות. נהינתי מאוד ושמחתי לצאת ולנסוע לאילת.

סוף שבוע של רוח גבית בגבעת חביבה

דורון שמש

היינו בסוף שבוע של רוח גבית. היו הרבה פעילויות מעניינות מאוד. היו כל מיני ביתנים נחמדים. פעילויות עם אנשים, שעשו לנו מסאז'ים בגוף. במשך כל היום, הייתה פינה עם הרבה שתייה, גם חמה וגם קרה. היו מספר סדנאות, שפזורות בשטח. היינו בשבת בבוקר בשיעור יוגה, שמעורר את כל הגוף. הכי אהבתי את סדנת הצחוק, שלמדנו שאפשר להרוויח הרבה מאוד בריאות, שצחוק אפשר לעשות בכל מני דרכים מצחיקות. היה גם זוג שמופיע בקרקס. הם עשו כל מני תעלולים עם אש ותרגילי אקרובטיקה מעניינים מאוד. אני ואשתי ציירנו באומנות ציור משותף. אהבתי את ההופעות שהיו שם, רקדנו והיה לנו מצב רוח מעולה.

גליה סמו

בילינו ברוח גבית. הייתי בפעמונים טיבטיים. שכבתי על מחצלות ושמעתי פעמונים עם צלילים נעימים. צלצול אחד על בטני. הייתי גם בסרט 'זוהי סדום'. הייתי גם ביוגה צחוק וביוגה רב תחומית.

חביבה מאיר

שמחתי לצאת לטיול. אהבתי את כל הדברים ולמרות שאני שומרת שבת ולא יכולתי לראות מופע אש עם קוסמים, ראיתי מופע של הזמר שימי תבורי. נהניתי מאוד

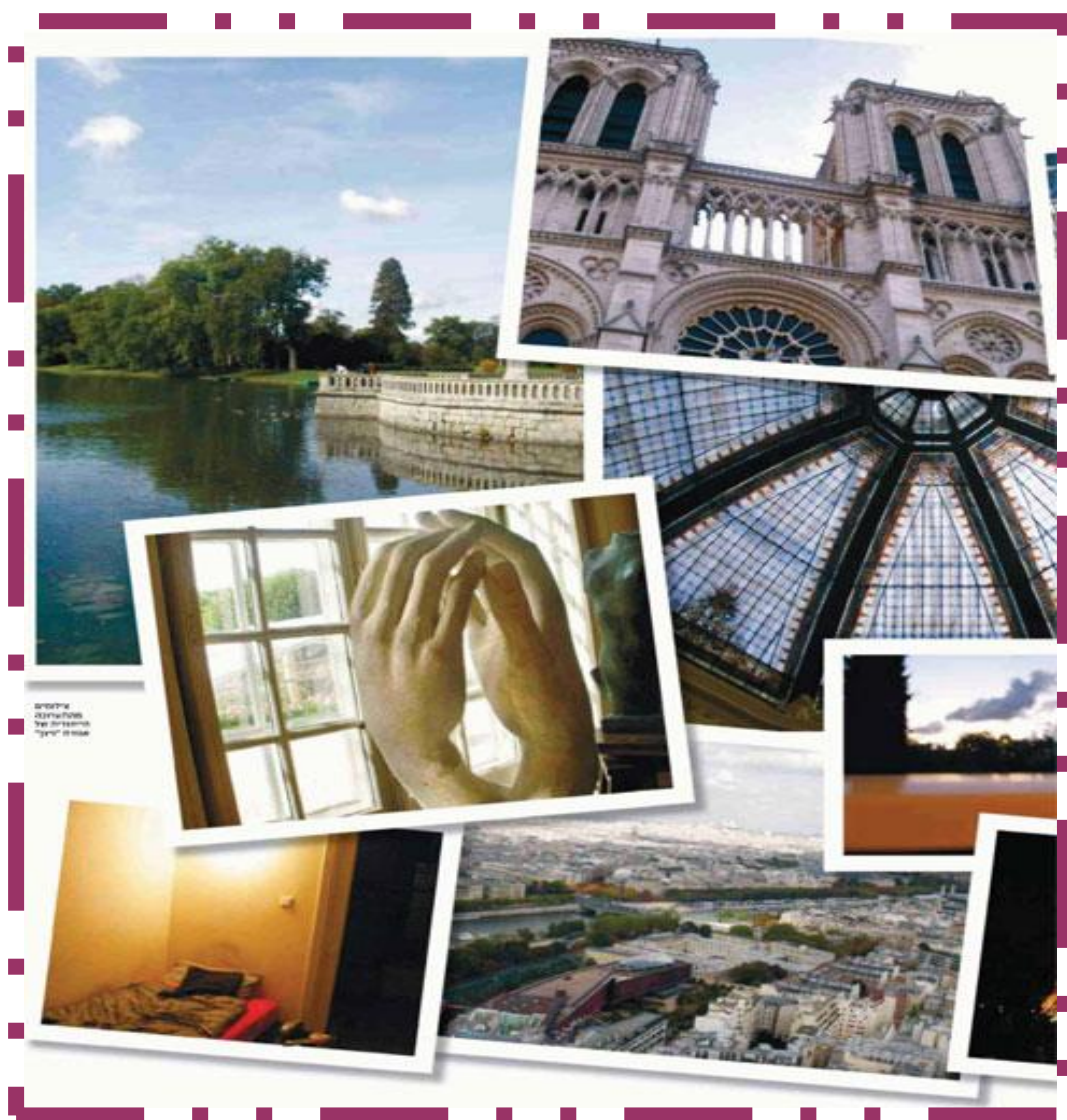

חוגים במועדון

החיים מבעד לעדשה

חברי מועדון ניצן ברחובות מציגים

תערוכת צילומים

” חיים מבעד לעדשה ”

מאת: כרמית ספיר ויץ, עיתון מעריב, 18/3/2012

חברי הדיור של אגודת ניצן ברחובות גילו לאחרונה תחום שבו הם מצטיינים - צילום. במסגרת חוג בנושא שמארגנת האגודה בהדרכתה של הדסה אשד, תיעדו הדיירים נושאים כמו טבע, מבנים ואפילו את עצמם. העבודות אוגדו לתערוכה ייחודית שמוצגת בימים אלה בסניף.

חיה ברלידאנו אשחר, מתגוררת בדיור של אגודת ניצן ברחובות כבר תשע שנים ונשואה באושר לערן אשחר כמעט ארבע שנים. לניצן היא הגיעה היישר מקרית מלאכי ומייד נטעה שורשים בעיר רחובות בכלל ובדיור של ניצן בפרט. "אני אוהבת את המצלמה", היא מתוודה. "הצלחתי לפתח שיטה טכנית שבה קל לי לצלם ביד אחת. זה נותן לי את ההרגשה שגם אני יכולה לעשות דברים, בדיוק כמו אנשים אחרים. אני אוהבת לצלם את עצמי כי זה נותן לי הרגשה טובה וסיפוק."

רועי שניצקי, 43, גר בגפו. הוא מנהל את חייו באופן עצמאי בדירה ברחובות ובכל בוקר נוסע למקום עבודתו, הארכיון של בית חולים איכילוב. גם הוא צילם - את חדר השינה שלו. חברם של שניצקי ושל אשחר, מאיר שירי, 36, פחות אוהב לצלם את עצמו. אני יותר אוהב שמצלמים אותי הוא אומר.

דיוקן עצמי

הבוגרים עשו צעד אחד קדימה, עם קורס הצילום. הם הכירו את המצלמה הדיגיטלית הביתית, למדו טכניקות צילום וקומפוזיציות, ראו מקרוב עבודות של אמנים מובילים וגם יצאו לשטח כדי להתנסות בצילום. בין השאר הם יצאו למשימות צילום ברחוב ובגנים ציבוריים, בקרו בתערוכה בגלריה העירונית ברחובות ובילו שעות ארוכות בחדר החושך שנבנה בסניף הודות לתרומה נדיבה.

רגע לפני יום ההתרמה השנתי, נפתחה בסניף רחובות תערוכה ייחודית בשם "דיוקן עצמי פלוס" על טהרת עבודותיהם של שבעה בוגרים: אלכס ברומברג, חיה אשחר, מאיר שירי, משה עזרא, ניר אבל, ערן אשחר ורועי שניצקי. כל אחד מהם מציג בתערוכה הן את דיוקנו האישי והן צילומים מתחום שאהוב עליו. בכך התערוכה חושפת את המבקרים ליכולות של אנשים עם לקויות למידה קשות. ציפורים, בעלי חיים, נופים והמרחב האישי - כל אלה הם חלק מהנושאים העומדים במרכזה של תערוכת הצילומים של האמנים הטריים. עבודותיהם הייחודיות מבטאות את עולמם האישי, הרגשי ואת זווית מבטם על העולם. אוצרת התערוכה ומדריכת הקבוצה באגודת ניצן סניף רחובות, הדסה אשד, מצטרפת לתחושת ההישג: "בתהליך שעברנו יחד אני ומשתתפי החוג, במיון ובבחירת התצלומים לתערוכה, ניתן היה לחוש בגאווה הגדולה שלהם מול התצלומים המודפסים והממוסגרים.

חברי המועדון כותבים על חוג הצילום

משה עזרא

אני משתתף בחוג צילום שגם חברי המועדון נוטלים בו חלק. אנחנו לומדים עם המדריכה הדסה על צורת הצילום והשימושים בו.

ניר אבל

אני חבר בקבוצת הצילום של ניצן עם המדריכה המקצועית והטובה, הדסה. שם אנו לומדים צילום פעם בשבוע וטכניקות שונות של צילום. כמו אור, חושך וצל, קרוב ורחוק, הגדלה והקטנה, קומפוזיציה, להתבונן במרחב, לבחור אובייקט לצילום. לאחר הצילום, החברים בקבוצה נותנים ביקורת אחד לשני על עבודתו, מהביקורת אנו למדים, מה טוב ומה כדאי לשפר. בסוף השנה אנו מכינים פרויקט צילום, המוצג בתערוכה, עם תמונות מוגדלות ועם מסגרות, ונערך ערב מיוחד, בו מוצגים הצילומים של כל אחד ואחד מאיתנו. זהו שיא העשייה שלנו, ואני בשנה שעברה צילמתי רכבים מסוגים שונים, מאחר וזהו התחביב הגדול שלי, והתמונות עדיין תלויות במועדון.

פניני מוסיקה

מיתרי כינור הרעידו את בית ניצן ברחובות

מפגש מוסיקלי עם הכנרית נטע רודיק

הכנרית נטע רודיק כבדה בנגינתה את הבוגרים במועדון החברתי ניצן רחובות ב-12/3/12. נטע המתגוררת בשנים האחרונות בברלין ומנגנת בקונצרטים חובקי עולם, בחרה זו השנה השנייה בחופשתה בארץ להרעיד צלילי המיתר בפני החברים במועדון בנגינתה הנוגעת ללב. הם הקשיבו בדומייה ובהנאה צרופה ליצירות של גדולי המלחינים הקלאסיים וכן ליצירות מודרניות.

נטע אף הסבירה לחברים על כך, שכינור הוא כלי קשת, הגבוה ביותר במשפחת כלי הקשת המיוצרים כיום. הוא כלי הנגינה הראשון המוזכר בתנ"ך: "וַיִּשֶׂם אֱחִיו יוֹבֵל, הוּא הָיָה אָבִי, כָּל-תּוֹפֵשׁ כִּינּוֹר וְעוֹגֵב." (בראשית ד, כא). יובל המוזכר בפסוק הנ"ל, הוא

יובל בנו של למך בן מתושאל, שפירוש הפסוק אומר עליו כי "המציא את אמנות הנגינה".

הכינור המודרני, בו משתמשים היום, פותח במאה ה-16, קיימת סברה כי היהודים הם שהמציאו את הכינור המודרני בספרד והביאו אותו לאיטליה לאחר גירוש ספרד בשנת 1492. על כינור מנגנים באמצעות קשת העשויה מעץ ברזיל. על הקשת מתוחות מספר רב של שערות זנב סוס. לכינור ארבעה מיתרים המכוונים בקווינטות זכות; סול, רה, לה, מי, (מהנמוך לגבוה). זה הוא הכיוון הקלאסי והנפוץ יותר. ישנו עוד סוג של כיוון מיתרי הכינור הנקרא כיוון "ערבי" (הוא נקרא כך משום שבדרך-כלל משתמשים בו במוזיקה מזרחית). בסיומו של הערב, הודו החברים לנטע בשי צנוע והביעו משאלה להיפגש עימה גם בשנה הבאה.

רשמים של חברי המועדון מפניני המוסיקה הקלאסית של הכנרת נטע רודיק

צ' האפס עם הכנרית נטע רודיק

ברק עוזרי: נטע היא כנרית מקצועית, שמנגנת מוסיקה קלאסית מודרנית וגרה בברלין ומשתתפת בקבוצה של כלים מוסיקליים, מופיעה בגרמניה ובעולם. נטע ניגנה אצלנו יצירות ישנות ויפות. אני נורא נהייתי מנגינתה היפה.

משה עזרא: באה אלינו למועדון נגנית על כינור ושמה נטע. היא השמיעה לנו עם כינור כל מני מוסיקות של מלחינים. אנחנו הוקסמנו והתרגשנו מהמוסיקה שלה.

ניר אבל: היה כיף לשמוע איך היא גרה בגרמניה, לומדת ועובדת שם. היה מעניין ללמוד על הכינור שלה הכינור ולשמוע מוסיקה בסגנונות שונים.

חיה אשחר: באה לבקר אותנו במועדון כנרית בשם נטע. היא ניגנה לנו, מאוד נהייתי, היה מרגש לשמוע אותה.

צבי שיינפלד: נטע הכנרית הגיעה אלינו למועדון 'ניצן' מגרמניה ועשתה פעילות מוסיקלית קלאסית. היא ניגנה לנו בכינור שלה וגם אביה היה. היא הסבירה לנו על מוסיקה קלאסית ועל יוצרים שונים בעולם.

פלייבוק

ערן ויינשטוק

אנחנו בקבוצת הפלייבוק מספרים וגם משחקים כמו בהצגה. המדריך אלון לוקח לבמה ארבעה או חמישה שחקנים, עושים ספייס ג'אמפ או מקהלה או מצבים או שורה. ועושים תרגילי חימום, מחשקים משחק הרוצח ועוד

משה עזרא

החבר'ה של המועדון נמצאים בחוג פלייבוק עם המדריך אלון, שהוא פועל עם תנועות גוף ומוסיקה.

נועה אדמון

חוג פלייבוק (סוג של חוג דרמה)

זו השנה השנייה, שאני, נועה משתתפת בחוג פלייבוק הנערך במועדון 'ניצן' רחובות בהדרכתו של אלון, המדריך הנפלא שלנו. אני מרגישה שהחוג הזה תורם לי הרבה מבחינה אישית, ובעיקר בכל הקשור למיומנויות התקשורת וההבעה שלי עם בני אדם. אני לומדת להתבונן ולהקשיב באמת לאחרים ולנסות ולתרגם את הסיפור שלהם בדרי שלי ולהיות כמה שיותר נאמנה לסיפור שלהם. אנחנו לומדים להקשיב אחד לשני ולעבוד כגוף אחד, לדוגמא: כשאנחנו הולכים ביחד בחלל החדר ומישהו עוצר אז כל הקבוצה נעצרת בעקבותיו. יש משהו בעבודת הצוות הזאת, שלימד אותי להיות עם יותר סבלנות והקשבה לאנשים. אני מאוד אוהבת את החוג הזה ונותנת לדמיון שלי להתפרע בו, כמו שאלון אומר. אני רוצה לאחל לאלון בהצלחה בהמשך הדרך, כי לצערי הוא נפרד מאיתנו השנה ולסול בהצלחה בכניסה לתפקיד המדריך במקומו.

תרבות וספורט

ביקור בתיאטרון

חברי המועדון מספרים על חוויותיהם מההצגה

"קסם של אומנת"

עוזרי ברק: ההצגה התקיימה בקבוצת שילר, בה הופיעו ילדים ושיחקו נפלא. השירים היו מתואמים עם השחקנים והתפאורה הייתה טובה. הקהל היה גם מבוגרים וגם ילדים. אני נורא נהניתי מכל ההצגה.

טלי מוסקוביץ': ההצגה הייתה מעניינת בשבילי. היא כמו משהו שעבר בתוכי והזכיר אותי. הכוונה היא איך להתייחס ולהתנהג בכלל.

יניב רוקח: הייתה הצגה יפה על מישהי שאמורה לשמור על ילדים ובסוף הצליחה.
צבי שינפלד: הייתי בהצגה 'קסם של אומנת'. ההצגה הייתה מדהימה והייתה שעה ורבע.

גליה סמו: המחזמר מבוסס על הסיפור של מרי פופינס בצורה מיוחדת ושונה. השתתפו ארבעה ילדים במקום שניים. שובבים, שאבא שלהם לא יכול היה לטפל בהם. האומנת באה מלמעלה, ואנחנו ויודעים שלמעשה היא אמא שלהם, שנתנה להם עונשים, שיתנהגו יפה לאבא שלהם ולכל מי שסביבם. לבסוף, האבא התחתן עם הטבחית. הייתה הצגה יפה, נראה לי שההצגה יותר יפה מהסרט.

משה עזרא: הייתי בהצגה 'קסם של אומנת'. האבא של הילדים המופרעים לא רצה להתחתן עם האישה, שהציעה לו דודה שלו. הוא רצה להתחתן עם המשרתת של הבית שלו.

יעל צנעני: מסופר בהצגה על משפחה מכובדת, שהתייממה מאימא. הילדים מאוד מופרעים וחיפשו להם עוזרת שגם לימדה אותם איך להתנהג. הייתה בחורה שהילדים מאוד אהבו ורצו שאבא שלהם יתחתן איתה. בסופו של דבר, הם למדו להתנהג והאבא התחתן איתה. הילדים הציגו מאוד יפה. מאוד נהניתי. תודה לכל העוסקים במלאכה.

עוזרי ברק: ההצגה התקיימה בקבוצת שילר, בה הופיעו ילדים ושיחקו נפלא. השירים היו מתואמים עם השחקנים והתפאורה הייתה טובה. הקהל היה גם מבוגרים וגם ילדים. אני נורא נהניתי מכל ההצגה.

מהזמר

חברי המועדון כותבים על חוויותיהם

מהחלמה

על אריק איינשטיין

טלי מוסקוביץ': אני נורא נהניתי מהמופע, כי חלק ממנו כבר הפך לחוג, שאני נמצאת בו ובכלל כל התפאורה הייתה בסבבה וגם המופע עצמו.

משה עזרא : אני הייתי בהצגה של אריק איינשטיין. השחקנים של ההצגה הציגו משחק בבימויו של אריק איינשטיין וגם השמיעו שירים שלו.

אריק איינשטיין

ספורט

הבוגרים שלנו אוהדים מושבעים של מכבי ת"א בכדורסל

מכבי ת"א בכדורסל

חברי המועדון כותבים :

מאיר שירי

ב- 1.1.2012 היינו במשחק של מכבי תל אביב נגד גליל עליון. המשחק התחיל ב- 20:45. בהתחלה המשחק היה צמוד ומתחילת הרבע השני מכבי פתחה פער גדול על גליל עליון וברבע השלישי והרביעי מכבי פרקה את גליל. אני הלכתי ליציע של האוהדים השרופים של מכבי ונהניתי לעודד אותם וגם צעקתי למכבי שתעשה הגנה ושרתי: "צהוב עולה, צהוב עולה, זה מכבי שלנו, מכבי תל אביב. מכבי שלנו באוויר, ביס וביבשה היא מכבי תל אביב". תוצאת הסיום הייתה 61-102 לטובת מכבי ונהניתי מאוד מהמשחק.

חיה אשחר

נסענו למשחק כדורסל של מכבי ת"א. הייתה אווירה של רעש האוהדים והתופים. מאיר שירי הגיע עם הכובע והצעף של מכבי ת"א. הייתה חוויה של פעם בחיים.

שירה טל

ביום הולדתי בתאריך ה-1.1, נסענו לראות את משחק הכדורסל של מכבי ת"א נגד גליל גלבו. המשחק היה מאוד אנרגטי. הרבה אנשים היו. האוהדים של מכבי הביאו שמחה למשחק. החברים היו מאוד אנרגטיים, ורעשו גם הם. נהניתי מאוד במשחק והעובדה שמכבי ניצחה, עשתה לי מצב רוח טוב וזו הייתה גם מתנה טובה ליום הולדתי. מקווה שיהיו עוד משחקים כאילו טובים.

הריי רוטשילד

נסעתי עם כל החברים להיכל נוקיה. לא חשבתי, שאני אהנה. ישבתי ליד מאיר שירי ונהניתי, לא האמנתי שאני גם אצעק ויעודד. מצד שמאל ישבו האוהדים השרופים עם התופים. ממש היה משלהב ומה שממש הכניס אותנו לעניין היה מאיר, שבא עם כל הדברים החשובים של האוהדים ועם דגל. ישבנו ממש במקום שראינו טוב. לבסוף מאוד נהניתי ומקווה שיהיה עוד פעם.

ברק עוזרי

ב-1.1.2012 התקיים משחק כדורסל בהיכל נוקיה בתל אביב בין מכבי תל אביב לבין גליל וגלבו. במסגרת הליגה. הייתה אווירה נהדרת, מלאת אנרגיה. החברים נהנו וגם אני התרגשתי נורא, כי זו הייתה הפעם הראשונה שלי בהיכל. המשחק היה בהתחלה שקול ובסוף המשחק מכבי ניצחה את גליל גלבו בתוצאה: 61-102 לטובת מכבי. אני יצאתי מאושר.

ביקור חברי מועדון ניצן, בבית האבות "לב- אבות" ברחובות

חברי המועדון עם הפנים לחברה

ביום שני ה-26/3/12 נפגשו חברי מועדון הבוגרים עם דיירי בית האבות, "לב אבות" ברחובות, לפגישה שנייה מאז החל שיתוף הפעולה.

שבוע לפני המפגש המיוחד החלו הבוגרים בהכנות נמרצות של שי אישי לכל דייר; קופסה עם ברכה אישית

פרח וסוכריית לב.

כבר בתחילת המפגש נוצרה אווירת חג ושמחה. רכזת התרבות ברכה את החברים ובהמשך זמר הבית סחף את כולם לשירה וריקודים.

דיירי לב אבות, חילקו לחברי המועדון שי אישי, מצב הרוח המרומם, נמהל בהתרגשות רבה ותחושות היחד עלו לשיאים. בסיומו של הערב, הבטיחו כולם לחזור ולהיפגש בשלישית.

"לב-אבות"/יעל צנעני

ביום שני ה-19/3/12 הכנו שי לדיירי בית האבות, לב אבות. התרגשתי לקראת הביקור, מכיוון שלי זו הפעם הראשונה. ידעתי, שאנשים מבוגרים יכולים ללמד אותי. ביום שני ה-26/3/12 נסענו כל הבוגרים לבית אבות, "לב אבות" ושם הייתה קבלת פנים מאוד חמה ולבבית. שרנו ורקדנו עם מבוגרים. אני ניגשתי למבוגרים אשר ישבו ולא יכלו לרקוד. שמחתי איתם והם שמחו איתי. התרגשתי שנתתי מעצמי לאדם מבוגר וגם קיבלתי התייחסות, חיוך קטן, זה שווה הכול. ותודה לכל העוסקים במלאכה. לנילי ולילי ורכזת התרבות, ורדה. אשמח לפגוש אותם שוב. תודה רבה!

"לב-אבות"/שירה טל

הפגישה שלי עם המבוגרים שבבית האבות "לב אבות" לפני כשבועיים בערך, נילי, מדריכת המועדון, אמרה לנו, שאנחנו הולכים לעשות מפגש ממיוחד עם המבוגרים שבבית האבות, "לב אבות". אני מאוד שמחתי. מזמן לא היינו בביקור שכזה. לפני שבוע, התחלנו להכין קופסאות עם פרח לא אמיתי ועם סוכרייה בצורת לב. לפני יומיים נסעתי יחד עם עוד כמה חברה באוטובוס לכיוון בית האבות. כשהגעתי לשם, לא ידעתי למה לצפות. כשראיתי את האנשים המבוגרים קצת חששתי, כי לא ידעתי, מה אני אמורה לעשות איתם. אחרי 20 דקות הגיע זמר בשם יקי שהנעים לנו ולזקנים את הערב. התרגשתי לראות את האנשים המבוגרים. הם שרו וקצת רקדו. הרגשתי קצת לא בנוח אחרי שרכזת התרבות קראה לנו לאכול את הממתקים והאוכל. ראיתי שהדיירים של המקום לא אוכלים בכלל. בכל מקרה, היה שמח. מקווה לבוא לשם שוב בקרוב.

"לב-אבות" / ברק עוזרי

ביום רביעי שעבר הכנו במועדון מתנות כדי לתת אותם לאנשים מבוגרים. בתוך המתנה היה פרח וסוכרייה בצורת לב. שמחנו להכין את המתנות מכל הלב. ביום שני ה- 26.3.2012, נסענו אליהם בערב והם שמחו מאוד לראות אותנו, רקדנו איתם וגרמנו להם שמחת חיים ואושר בפנים שלהם. הכנו להם את המתנות והם שמחו לקבל וגם לתת. אני הרגשתי נורא כייף להיות בחברתם, גם רקדתי איתם. האווירה הייתה נפלאה.

תרומה לקהילה - "לב-אבות"

משה עזרא

הגענו ל"לב אבות". קיבלה אותנו ורדה, רכזת התרבות בבית האבות. נכנסנו איתה לבית אבות וחיכו לנו הרבה קשישים וקשישות על מנת שנשמח ונרגש אותם. לפני המבט בעיניים שלהם, ראיתי כי הם היו מאושרים ועליזים לראות אותנו. רקדנו איתם בליווי זמר אורח בשם יקי. היו שירים שהוקדשו ונשמעו לכבודם. על השולחנות בבית האבות הוגשו שתייה וכיבוד קל לכבודנו. אנחנו, בוגרי ניצן, הענקנו להם מתנות והם קשישי בית אבות העניקו לנו גם מתנות.

ניר אבל

היינו שם שנה שעברה, נהנינו שם נורא ורצינו לחזור לשם בשמחה רבה. הכנו להם מתנות, כל החברים, והגענו לשם כולם והיה זמר של שירה בציבור והיינו במסיבה איתם יחד וחילקנו להם מתנות וגם קיבלנו.

לתת לקהילה באהבה

חברי המועדון כותבים על תרומתם לקהילה

"לב-אבות" / רועי שניצקי

היה מאוד מרגש. ריגש אותי עד דמעות לראות את האנשים המבוגרים. הם אהבו אותנו מאוד. כשהגשתי את המתנה, הודו לי. זה כיף לראות איך הם חיים בבית האבות. איזה פעילויות יש להם, מה הם עושים יומיום. רק שיהיו בריאים.

חברים במועדון "ניצן" : בר-בן-דויד, יואל קליקר, חיה אשחר, חביבה מאיר, מתארים את

תרומתם ותחושותיהם, בעת המפגש עם דיירי "לב אבות" ברחובות:

"היה כיף, נהייתי נורא מהאנשים, מכך שחילקנו להם מתנות, הם הרגישו טוב איתנו".

"היינו בבית אבות בקרית משה, נתנו להם מתנות, היו שם ריקודים ושירים, כמו כן היה גם "

ביקרנו בבית אבות, רקדנו עם הקשישים, הרכזת קצת דיברה והיה גם מופע של זמר."

" בבית אבות גרים אנשים מבוגרים שצריכים תשומת לב. אהבתי אותם, כשקיבלו את המתנות,

הם נהנו מאוד וכשרקדנו איתם הם שמחו מאוד וכיבדו אותנו יפה".

תרומה של חברי המועדון לקהילה

לדיירי "לב-אבות"

ערן אשחר

אנחנו בוגרי 'ניצן', רחובות, שמחנו לבקר אתכם עם המון רגש ומכל הלב. אנחנו רוצים להודות גם לורדה רכזת התרבות בבית האבות, על ההכנה, הביצוע והאירוח. נשמח לשיתוף פעולה ופגישות נוספות אתכם. באהבה ותודה, ערן אשחר.

ערן ויינשטוק

הגענו לבית האבות, קיבלה אותנו ורדה, רכזת התרבות. נכנסנו לאולם, שם ישבו הרבה סבים וסבתות, ועוזרות, גם פיליפיניות, והם כולם רקדו. היה זמר אורח ששר שירה בציבור בשם יקי. הוא שר שירים ישראלים ורקדנו ושרנו איתם. היה כיבוד קל ונתנו להם מתנה, והם נתנו לנו גם מתנות וגם חיבוק חם ואווירה נהדרת. תמיד כף לעשות מצוות. הזמר היה נחמד, ושר שירים נחמדים, ישראלים. גם ורדה עשתה שמח לנו ולמבוגרים. שתמיד נבוא לבקר ונתראה בשמחות.

דורון שמש

הכנו להם יום לפני כן, קופסאות יפות עם פרח וסוכריות בצורת לב. על הקופסאות הדבקנו ברכות לפסח ומדבקה בצורת לב. בבית האבות קיבלו אותנו רכזת המקום, ורדה. הייתה גם הופעה של אומן זמר, שהרקיד אותנו ואותם יחד. מאוד התרגשתי מכך שראיתי את האור ושמחת החיים על פניהם. מאוד אהבתי את המתנה הנחמדה שקיבלנו מהם. בסוף המפגש איתם, חזרתי הביתה עם הרגשה טובה בלב, שנתתי משהו ממני ומעצמי לאדם מבוגר ממני.

מאיר שירי

בביקור שלנו בבית האבות, לב אבות, ברגע שנכנסו לאולם המופעים, העיניים שלהם זהרו מרוב שמחה לראות אותנו. שימחנו להם את הלב וגמרנו להם אושר וגם רקדנו איתם ונתנו להם שי צנוע. האירוע עצמו היה מרגש.

המועדון למחלקות הילדים בבית החולים קפלו

חברי מועדון הבוגרים, בניצן רחובות, נרתמו זו השנה השנייה ברציפות לשמח ילדים המאושפזים במחלקות הילדים בבית החולים קפלו ברחובות.

הם נערכו לכך בעוד מועד, רכשו חוברות צביעה של דמויות מעולם התוכן של ילדים. צבעו דוגמא וצרפו מכתב ברכה לאיחולי החלמה ובריאות טובה.

בתאריך 4/7/12 בליווי מדריכות המועדון ובתיאום עם קרן הידידות של בית החולים, הגיעו החברים למחלקות הילדים בבניין האשפוז החדש, שתוכנן עוצב והותאם כל כולו לעולם הילדים. הם פגשו אחיות ותיקות שקיבלו אותם בברכה והדריכו אותם היכן לחלק חוברות צביעה. משפחות הילדים וקרוביהם קיבלו אף הם בברכה את החברים והודו להם על היוזמה המבורכת.

מחלקות הילדים, כאמור, עוצבו בשלל צבעים ובגירויים חזותיים ועל קירותיהם נתלו קטעי שירה, לדוגמא: מילות השיר של שמשון חלפי "כבר נושרים העלים בשדרות וגנים, כבר רוכבות במרום שיירות עננים וכוכב אחרון שם נחבא אל כליו, סתיו, סתיו, סתיו..."

בסיומה של הפעילות החברים הביעו את רחשי ליבם ותחושותיהם מעוצמת החוויה וההתעלות מזכות הנתינה. הם הביעו משאלה לחזור ולתרום גם בשנה הבאה.

שבוע הנגישות ברחובות

אירוע פתיחת שבוע נגישות ברחובות

הריי רוטשילד

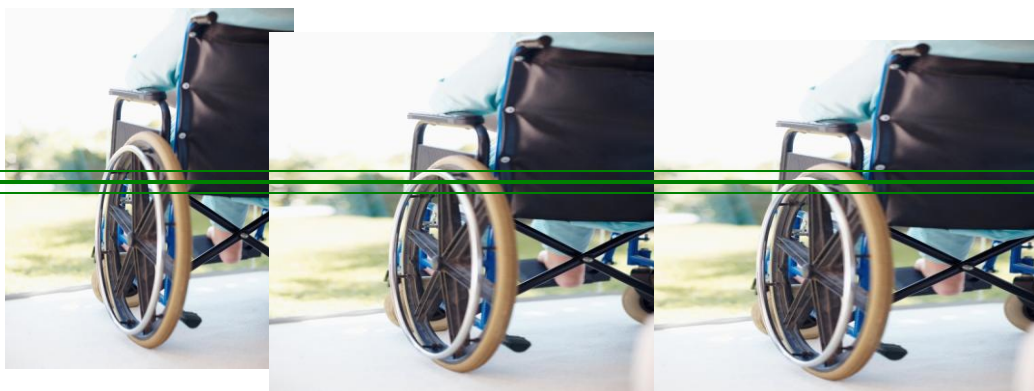
במעמד ראש העיר התקיים אירוע שבוע הנגישות לאנשים עם צרכים מיוחדים. לשמחתי וגאוותי הרבה, הוזמנתי יחד עם חברה נוספת מניצן, ברוריה, להציג את עבודות האומנות שלנו בערב זה. ועל כך תודה לחגית העו"סית שלנו. ברוריה הציגה ציורים, רקמות ושטיח חרוזים, ואני הצגתי תכשיטים שעיצבתי וגם אבנים רקומות. אנשים רבים ניגשו וראו את היצירות שלנו כולל כבוד ראש העיר, מר רחמים מלול. כמו כן, היו נאומים. היו הופעות, נגני תזמורת של אקיי"ם וריקודים משותפים לנכים, היושבים על כסאות גלגלים ואנשים בריאים. נגעה לליבי במיוחד, האם שישבה על כסא גלגלים וסיפרה שאף פעם לא יכלה להביא במשך 10 שנים את העוגה לכיתה ילדתה, כי לא הייתה נגישות לבית הספר. ולכן החליטה לפעול בנושא, כדי שתתאפשר נגישות לנכים לבית הספר והיא מקווה שכבר בשנה הבאה תצליח סוף סוף להגיע לכיתה של בתה בכוחות עצמה.

רז ארקין

אירוע פתיחת שבוע הנגישות עם ראש העיר. היה כיבוד, היו הופעות, היה נחמד, היו ציורים ותכשיטים. למדתי מזה הרבה, איך לעזור לנכים ולמדתי מהי נגישות. כדאי לשמוע ולהקשיב על נושא הנגישות. מעמד ראש העיר אמש נתן לי הרגשה טובה כלפי הנגשים בכלל.

יניב רוקח

יום הנגישות לנכים מפגש עם ראש העיר. היה מופע של נכים על כסאות גלגלים.

המפגשים עם ראש עיריית החובות

מאת דורית קדוסי – חברת מועדון ניצן רחובות

נפגשנו עם ראש העיר והצטלמנו איתו בעירייה. באירוע שהתקיים ביום העצמאות, הופיעה הזמרת ירדנה ארזי וכמו כן היו מופעים נוספים וגם חיילים שקיבלו תעודת הצטיינות, כל הכבוד להם. היה גם מזון וכיבוד, מאוד נהניתי מכל זה, היה כיף. בכל פעם שאנו פוגשים את ראש העיר, זה עושה חשק לפעמים גם לשוחח איתו באופן אישי.

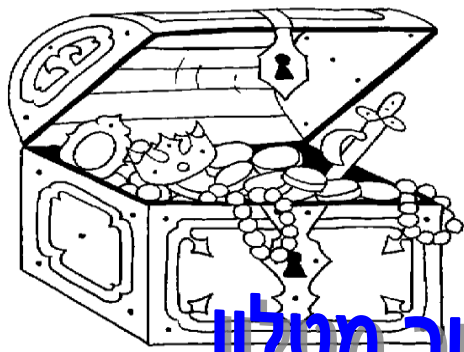
ראינו גם את התערוכה של הציירות הרי וברוריה ומאוד נהניתי לראות. בעקבות ברוריה, גם אני הולכת לחוג ציור שאולי בעתיד גם את הציורים שלי יציגו בתערוכה. גם באירוע בנושא שבוע הנגישות, בהשתתפות ראש העיר, הזמינו אותנו לשמוע ולראות את החוויות והקשיים שהנכים עוברים. היו מאוד נכונים דבריו של ראש העיר: "צריך להיות נגיש זה לזה לעזור לחברה עם מוגבלויות". בעקבות הנושא, למדתי מהי נגישות. אהבתי ולמדתי הרבה דברים שיכולים לעזור לי ולאחרים, למשל, שצריך להיות סובלני וסבלני לאחר וכלפי הנגישות עצמה.

מדבריו של **מר מלול**

ראש עיריית רחובות :

"צריך להיות נגיש זה לזה ולעזור
לחברה עם מוגבלויות".

סיפור קצר מפרי עטו של ליאור מטלון

מאת ליאור מטלון – חבר במועדון ניצן רחובות
פעם אחת היו ילד וילדה. הילד היה בן 10 והילדה בת 14. יום אחד הילד והילדה יצאו לשחק ביער. פתאום באמצע היער, הם לא זכרו איך לחזור הביתה והמשיכו להסתובב עד שראו מערה ושלושה אנשים שנראו להם כשודדים. האנשים הבחינו בילדים וקשרו אותם לעץ. הילדה ראתה ליד האנשים תיבה מלאה תכשיטים וכסף והבינה שהם גנבו אותה מגמדים שגרים בסביבה. הילדה הצליחה למצוא משהו חד והשתחררה מהחבלים ושחררה גם את הילד. הגמדים יצאו מהמחבוא, אמרו לילדים תודה, הרשו להם לקחת מה שרצו מהתכשיטים וליוו אותם לתחילת היער משם המשיכו הביתה.

